

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2017. gada 13. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 355. panta 3. punkts — Gibraltāra statuss — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Pilnībā iekšēja situācija — Nepieņemamība

Lieta C-591/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Anglijas un Velsas Augstā Karaliskā tiesa, Administratīvā tiesa, Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 21. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 13. novembrī, tiesvedībā

The Queen, pēc

The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited lūguma,

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

Her Majesty's Treasury,

piedaloties

Her Majesty's Government of Gibraltar.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Toadere [*C. Toader*], K. Vajda [*C. Vajda*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

nemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 4. oktobra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited* vārdā – *D. Rose, QC, J. Boyd, barrister*, kā arī *L. J. Cass, solicitor*,
- *Her Majesty's Government of Gibraltar* vārdā – *D. Pannick, QC*, un *M. Llamas, QC*, kā arī *R. Mehta, barrister*, ko pilnvaroja *F. Laurence, solicitor*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Simmons*, kā arī *M. Holt* un *D. Robertson*, pārstāvji, kam palīdz *K. Beal, QC, J. Oliver* un *S. Wilkinson, barristers*,
- Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck* un *M. Jacobs*, pārstāvji, kam palīdz *R. Verbeke* un *P. Vlaemminck, advocaten*,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek, T. Müller* un *J. Vláčil*, pārstāvji,
- Īrijas vārdā – *E. Creedon, A. Joyce* un *J. Quaney*, pārstāvji, kam palīdz *C. Power, SC*, un *C. Toland, BL*,
- Spānijas valdības vārdā – *A. Sampol Pucurull* un *A. Rubio González*, pārstāvji,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, kā arī *A. Silva Coelho* un *P. de Sousa Inês*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *R. Lyal* un *W. Roels*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 19. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 56. panta un 355. panta 3. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kuras ietvaros *The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited* (turpmāk tekstā – “*GBGA*”) vērsas pret *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Apvienotās Karalistes Ieņēmumu un muitas dienests) un *Her Majesty's Treasury* (Apvienotās Karalistes Valsts kase) par nodokļu režīma, ar kuru ir noteikti azartspēļu nodokļi, tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu, kas ir parakstīti Sanfrancisko 1945. gada 26. jūnijā, XI nodaļā “Deklarācija par teritorijām, kurām nav savas pārvaldes” ir ietverts 73. pants, kurā ir paredzēts:

“Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis, kuras ir atbildīgas vai uzņemas atbildību par to teritoriju pārvaldi, kuru tautas vēl nav sasniegušas pilnīgu pašpārvaldi, atzīst principu, ka šajās teritorijās dzīvojošo intereses ir primāras, un kā svētu pienākumu uzņemas saistības maksimāli veicināt šo teritoriju iedzīvotāju labklājību starptautiskās miera un drošības sistēmas ietvaros, kas noteikta šajos statūtos, un šim mērķim:

[..]

- e. ar ierobežojumu, kāds var būt nepieciešams drošības un konstitucionālās kārtības apsvērumu dēļ, regulāri sniedz Ģenerālsekretāram statistisko un cita speciāla rakstura informāciju, kas attiecas uz ekonomiskajiem, sociālajiem un izglītības apstākļiem teritorijās, par kurām viņi ir atbildīgi, izņemot tās teritorijas, uz kurām attiecas XII un XIII nodaļā aprakstītā darbība.”

Gibraltāra statuss

- 4 Spānijas Karalis nodeva Gibraltāru Britu Kronim saskaņā ar Utrehtas līgumu, kas tika noslēgts starp Spānijas karali un Lielbritānijas karalieni 1713. gada 13. jūlijā un kas bija viens no līgumiem, ar ko tika izbeigts Spānijas pēctecības karš. Minētā līguma X panta pēdējā teikumā ir precizēts, ka, ja Britu Kronis jebkad vēlētos dāvināt, pārdot vai atsavināt jebkādā citādā veidā Gibraltāra pilsētas īpašumtiesības, tam Spānijas Kronim būtu jādod priekšroka pār jebkuru citu interesentu.
- 5 Gibraltārs ir Britu Kroņa kolonija. Tas neietilpst Apvienotās Karalistes sastāvā.
- 6 Gibraltāra pārvaldības sistēma ir noteikta *Gibraltar Constitution Order 2006* (2006. gada rīkojums par Gibraltāra konstitūciju), kas ir stājies spēkā 2007. gada 1. janvārī. Saskaņā ar šo rīkojumu izpildvaru tajā īsteno gubernators, kuru ieceļ karaliene, un noteiktu iekšējo kompetences jomu ziņā – Gibraltāra valdība [*Her Majesty's Government of Gibraltar*]. Likumdošanas varu īsteno karaliene un Gibraltāra parlaments, kura locekļus katrus četrus gadus ievēl Gibraltāra vēlētaji. Gibraltārā ir izveidota sava tiesu sistēma. Pastāv iespēja pārsūdzēt Gibraltāra augstākās tiesu instances spriedumus *Judicial Committee of the Privy Council* (Karalienes padomes Tieslietu komiteja).
- 7 Starptautiskajās tiesībās Gibraltārs ir iekļauts teritoriju, kurām nav savas pārvaldes, sarakstā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 73. panta izpratnē.
- 8 Saskaņā ar Savienības tiesībām Gibraltārs ir Eiropas teritorija, par kuras ārējām attiecībām saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu ir atbildīga dalībvalsts un uz kuru attiecas Līgumu noteikumi. Tomēr Aktā par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās nosacījumiem un par pielāgojumiem Līgumos (OV 1972, L 73, 14. lpp.; turpmāk tekstā – “1972. gada Pievienošanās akts”) ir paredzēts, ka atsevišķas Līguma sadaļas Gibraltāram nav piemērojamas.

- 9 1972. gada Pievienošanās akta 28. pantā ir paredzēts:

“Kopienu iestāžu tiesību akti, kuri attiecas uz EEK liguma II pielikumā norādītajiem produktiem un produktiem, kas, tos importējot Kopienā, kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā ir pakļauti īpašam tiesiskajam regulējumam, kā arī tiesību akti jautājumā par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu apgrozījuma nodokļa jomā nav piemērojami attiecībā uz Gibraltāru, ja vien Padome, pieņemot vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nenolemj citādi.”

- 10 Atbilstoši 1972. gada Pievienošanās akta 29. pantam, lasot kopsakarā ar tā I pielikuma I iedaļas 4. punktu, Gibraltārs nav Savienības muitas teritorijas daļa.

Apvienotās Karalistes tiesības

- 11 Apvienotajā Karalistē ir septiņi azartspēļu nodokļi. Nodokļu režīms, kas tika ieviests ar *Finance Act 2014* (2014. gada Finanšu likums, turpmāk tekstā – “*FA 2014*”) 3. daļas 1.–4. nodaļu, kā arī šī likuma 27.–29. pielikumu, attiecas uz trim nodokļiem, kas tiek aplūkoti pamatlīnētā, tas ir, vispārīgo derību nodokli, izņemot derības par finanšu instrumentu kursu [*paris sur l'écart*], savstarpējo derību nodokli un attālinātu azartspēļu nodokli, un, kā norāda iesniedzējtiesa, attiecībā uz šiem nodokļiem ar to ir noteikts aplikšanas ar nodokli režīms atkarībā no “patēriņa vietas”.
- 12 Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa kā piemērus izklāsta *FA 2014* 3. daļas 3. nodaļā paredzētos noteikumus attiecībā uz attālinātu azartspēļu nodokli.
- 13 *FA 2014* 154. pantā “attālinātas azartspēles” ir definētas kā azartspēles, kurās personas piedalās, izmantojot internetu, tālrūni, televīziju, radio vai jebkāda cita veida elektroniskās vai citas tehnoloģijas, lai atvieglotu saziņu.
- 14 *FA 2014* 155. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ar akcīzes nodokli, kas tiek saukts par “attālinātu azartspēļu nodokli”, tiek aplikta “nodokļu maksātāja piedalīšanās attālinātās azartspēlēs saskaņā ar vienošanos starp šo personu un citu personu (azartspēļu pakalpojumu sniedzējs)”.
- 15 *FA 2014* 155. panta 2. punktā “nodokļu maksātāja” jēdziens ir definēts kā tāds, kas attiecas uz “jebkuru personu, kura ir Apvienotās Karalistes rezidente (“UK person”)”. Saskaņā ar *FA 2014* 186. panta 1. punktu “persona, kura ir Apvienotās Karalistes rezidente (*UK person*)”, ir definēta kā “fiziska persona, kas parasti uzturas Apvienotajā Karalistē”, vai “juridiska persona, kas ir likumīgi reģistrēta Apvienotajā Karalistē”.
- 16 Atbilstoši *FA 2014* 155. panta 3. punktam attālinātu azartspēļu nodokļa apmērs ir 15 % no “azartspēļu pakalpojumu sniedzēja peļņas”, kas ir gūta no attālinātajām azartspēlēm konkrētā pārskata periodā.
- 17 *FA 2014* 157. pantā “azartspēļu pakalpojumu sniedzēja peļņas” parasto azartspēļu jomā jēdziens ir definēts tādējādi, ka tās aprēķināšanai ir jāņem vērā visas spēļu likmes, kas pakalpojumu sniedzējam saistībā ar parastajām spēlēm ir samaksātas konkrētā pārskata periodā, un no tām ir jāatskaita to izdevumu summa, ko pakalpojumu sniedzējs šajā periodā ir veicis, izmaksājot ar šīm spēlēm saistītos laimestus.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 *GBGA* ir profesionāla apvienība, kuras dalībnieki ir galvenokārt Gibraltārā reģistrēti azartspēļu organizētāji, kas sniedz attālinātu azartspēļu pakalpojumus klientiem Apvienotajā Karalistē un citur.

- 19 2014. gada 17. jūlijā Apvienotajā Karalistē stājās spēkā nodokļu režīms attiecībā uz noteiktiem nodokļiem par azartspēlēm, kas ir paredzēts *FA 2014* un ko papildina Ieņēmumu un muitas dienesta pieņemti paziņojumi un pamatnostādnes (turpmāk tekstā – “jaunais nodokļu režīms”).
- 20 *GBGA* iesniedzējtiesā cēla prasību, lai pārbaudītu jaunā nodokļu režīma tiesiskumu no Savienības tiesību viedokļa. Šajā kontekstā tā norāda, ka nodokļi, kas ir jāmaksā atbilstoši šim režīmam, esot raksturojami kā ekstrateritoriāli, ka tie radot šķērslī pakalpojumu sniegšanas brīvībai un ka ar tiem tiek diskriminēti pakalpojumu sniedzēji, kas ir reģistrēti ārpus Apvienotās Karalistes. Turklāt šādus nodokļus nevarot attaisnot ar Apvienotās Karalistes norādītajiem mērķiem, kas pamatā esot ekonomiski. Tādējādi jaunais nodokļu režīms neesot saderīgs ar LESD 56. pantu.
- 21 Iesniedzējtiesa šajā ziņā precīzē, ka saskaņā ar attālinātu azartspēļu aplikšanas ar nodokli režīmu, kas bija spēkā pirms jaunā nodokļu režīma stāšanās spēkā, attālinātu azartspēļu pakalpojumu sniedzēji, kuri bija reģistrēti Apvienotajā Karalistē, maksāja nodokli atbilstoši 15 % likmei no savas bruto peļņas neatkarīgi no to klientu dzīvesvietas, jo šis nodoklis bija balstīts uz “piegādes vietas” principu. Attālinātu azartspēļu pakalpojumu sniedzēji, kas bija reģistrēti Gibraltārā vai citur ārpus Apvienotās Karalistes, Apvienotajā Karalistē nemaksāja nekādu nodokli par šādu azartspēļu pakalpojumiem, kurus tie sniedza personām – Apvienotās Karalistes rezidentēm.
- 22 Šī tiesa norāda, ka viens no jaunā nodokļu režīma, kas ir balstīts uz “patēriņa vietas” principu, galvenajiem mērķiem ir grozīt azartspēļu aplikšanu ar nodokli tādējādi, lai pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā šādu azartspēļu pakalpojumus klientiem Apvienotajā Karalistē, neatkarīgi no savas reģistrācijas vietas maksātu Apvienotās Karalistes Valsts kasei nodokli par šādiem pakalpojumiem atbilstoši 15 % likmei no šo pakalpojumu sniedzēju pārskata periodā gūtās peļņas, kā tā ir definēta *FA 2014*.
- 23 Šo jauno nodokļu – tostarp attālinātu azartspēļu nodokļa, uz ko savā lēmumā atsaucas iesniedzējtiesa un kas bez atšķirības ir piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri sniedz savus attālinātu azartspēļu pakalpojumus personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, – iedarbības rezultātā šādu azartspēļu pakalpojumu sniedzēji, kas ir reģistrēti Gibraltārā, tādi kā *GBGA* locekļi, iesniedzējtiesas ieskatā, vairs nevarēs sniegt savus pakalpojumus Apvienotās Karalistes azartspēļu tirgū, nemaksājot šajā dalībvalstī nekādu nodokli.
- 24 Ņemot vērā šos apsvērumus, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir svarīgi noskaidrot Gibraltāra konstitucionālo statusu Savienības tiesībās un, precīzāk, jautājumu, vai saimnieciskās darbības subjekti, tādi kā Gibraltārā reģistrētie *GBGA* dalībnieki, var pamatoties uz Savienības tiesībām, lai iebilstu pret Apvienotās Karalistes pieņemto regulējumu, ar kuru tiek ieviests jaunais nodokļu režīms, un apstiprinošas atbildes gadījumā – vai ar šādu regulējumu netiek pārkāptas LESD 56. panta prasības.
- 25 Šajos apstākļos *High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)* (Anglijas un Velsas Augstā Karaliskā tiesa, Administratīvā tiesa, Apvienotā Karaliste) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) LESD 56. panta izpratnē un ņemot vērā konstitucionālās attiecības starp Gibraltāru un Apvienoto Karalisti:

- a) vai pret Gibraltāru un Apvienoto Karalisti ir jāizturas tā, it kā tie būtu daļa no vienas dalībvalsts Savienības tiesību aktu izpratnē, kas nozīmē, ka LESD 56. pants nav piemērojams, izņemot, ciktāl tas var būt piemērojams iekšējam pasākumam?

Pakārtoti –

- b) vai, ņemot vērā LESD 355. panta 3. punktu, Gibraltāra konstitucionālais statuss ir no Apvienotās Karalistes nodalīta teritorija Eiropas Savienībā, kas nozīmē, ka pakalpojumu sniegšana starp Gibraltāru un Apvienoto Karalisti ir jāuzskata par Savienības iekšējo tirdzniecību LESD 56. panta izpratnē?

Pakārtoti –

- c) vai Gibraltārs ir uzskatāms par trešo valsti vai teritoriju, kas nozīmē, ka Savienības tiesību akti ir piemērojami tirdzniecībai starp Apvienoto Karalisti un Gibraltāru tikai, ciktāl šie tiesību akti ir spēkā starp dalībvalsti un trešo valsti?

Pakārtoti –

- d) vai konstitucionālās attiecības starp Gibraltāru un Apvienoto Karalisti ir jāvērtē citādi LESD 56. panta izpratnē?
- 2) Vai valsts nodokļu sistēmas pasākumi, kuru pazīmes atbilst jaunajā nodokļu režīmā minētajām pazīmēm, ir tiesību uz brīvu pakalpojumu apriti ierobežojums LESD 56. panta izpratnē?
- 3) Ja tas tā ir, vai mērķi, uz kuru sasniegšanu atbilstoši iesniedzējtiesas norādēm ir vērsti iekšzemes pasākumi, tādi kā jaunais nodokļu režīms, ir likumīgi mērķi, ar kuriem var pamatot tiesību uz brīvu pakalpojumu apriti ierobežojumus saskaņā ar LESD 56. pantu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 26 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 355. panta 3. punkts, to lasot kopsakarā ar LESD 56. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir tāda situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.
- 27 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar LES 52. panta 1. punktu Savienības tiesības attiecas uz dalībvalstīm. Atbilstoši LES 52. panta 2. punktam Līgumu teritoriālā piemērošanas joma ir precizēta LESD 355. pantā.
- 28 LESD 355. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Līgumu noteikumi attiecas uz tām Eiropas teritorijām, par kuru ārlietām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm.
- 29 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Gibraltārs ir Eiropas teritorija, par kuras ārlietām ir atbildīga viena no dalībvalstīm, proti, Apvienotā Karaliste, un ka saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu šai teritorijai ir piemērojamas Savienības tiesības (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 23. septembris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-30/01, EU:C:2003:489, 47. punkts, un 2006. gada 12. septembris, Spānija/Apvienotā Karaliste, C-145/04, EU:C:2006:543, 19. punkts).
- 30 Saskaņā ar 1972. gada Pievienošanās aktu Gibraltārs, atkāpjoties no LESD 355. panta 3. punkta, noteiktās Savienības tiesību jomās ir izslēgts no Savienības tiesību aktu piemērojamības; šie izņēmumi ir ieviesti, ņemot vērā tā īpašo tiesisko stāvokli un it īpaši šīs teritorijas brīvostas statusu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 21. jūlijs, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-349/03, EU:C:2005:488, 41. punkts). Tomēr minētie izņēmumi neattiecas uz LESD 56. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- 31 No iepriekš minētā izriet, ka saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu LESD 56. pants ir piemērojams Gibraltāram.
- 32 Turpmāk ir jānorāda, ka ar LESD 56. pantu Savienībā ir aizliegts ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai.

- 33 Savukārt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD normas pakalpojumu sniegšanas brīvības jomā nav piemērojamas situācijā, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti (spriedums, 2016. gada 15. novembris, *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi sniedz personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.
- 35 Šajā ziņā, kā ir norādījušas visas ieinteresētās personas, ir taisnība, ka Tiesa jau ir konstatējusi, ka Gibraltārs nav Apvienotās Karalistes daļa (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 23. septembris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-30/01, EU:C:2003:489, 47. punkts, un 2006. gada 12. septembris, Spānija/Apvienotā Karaliste, C-145/04, EU:C:2006:543, 15. punkts).
- 36 Tomēr šis apstāklis nav noteicošs, lai konstatētu, vai noteikumu attiecībā uz pamatbrīvībām piemērošanas vajadzībām divas teritorijas ir pielīdzināmas vienai dalībvalstij. 2005. gada 8. novembra sprieduma *Jersey Produce Marketing Organisation* (C-293/02, EU:C:2005:664) 54. punktā Tiesa jau ir nospriedusi, ka EKL 23., 25., 28. un 29. panta piemērošanai Normandijas salas – kurās ietilpst Džērsijas teritoriālā vienība –, kā arī Menas sala un Apvienotā Karaliste ir pielīdzināmas vienai dalībvalstij, lai gan šīs salas nav Apvienotās Karalistes daļa.
- 37 Lai izdarītu šo secinājumu, Tiesa, atgādinājusi, ka Apvienotā Karaliste ir atbildīga par Džērsijas teritoriālās vienības ārlietām, ir balstījies tostarp uz apstākli, ka saskaņā ar Protokola Nr. 3 attiecībā uz Normandijas salām un Menas salu, kas ir pievienots 1972. gada Pievienošanās aktam, 1. panta 1. punktu Savienības regulējums muitas un kvantitatīvu ierobežojumu jomā ir piemērojams Normandijas salām un Menas salai “ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā tos piemēro Apvienotajai Karalistei”, kā arī ar tādu šo salu tiesiskā statusa elementu neesamību, kas ļautu uzskatīt, ka attiecības starp šīm salām un Apvienoto Karalisti ir līdzīgas ar attiecībām starp dalībvalstīm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 8. novembris, *Jersey Produce Marketing Organisation*, C-293/02, EU:C:2005:664, 43., 45. un 46. punkts).
- 38 Pirmkārt, attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem LESD 56. pants ir piemērojams Gibraltāram, ir taisnība, ka LESD 355. panta 3. punktā nav precizēts, ka šis 56. pants ir piemērojams Gibraltāram “ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā tos piemēro Apvienotajai Karalistei”.
- 39 Lai gan tas tā ir, ir jāatgādina, ka ar LESD 355. panta 3. punktu Savienības tiesību normu piemērojamība ir attiecināta uz Gibraltāra teritoriju, neskarot 1972. gada Pievienošanās aktā tieši paredzētos izņēmumus, kuri tomēr neattiecas uz pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- 40 Turklāt Gibraltāra valdībai norādītajam faktam, ka LESD 56. pants Gibraltāram ir piemērojams saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu un Apvienotajai Karalistei – saskaņā ar LES 52. panta 1. punktu, šajā ziņā nav nozīmes. Proti, analogiskā kontekstā tas, ka Savienības regulējums muitas un kvantitatīvu ierobežojumu jomā Normandijas salām un Menas salai ir piemērojams saskaņā ar Protokola Nr. 3, kas ir pievienots 1972. gada Pievienošanās aktam, 1. panta 1. punktu un Apvienotajai Karalistei – saskaņā ar LES 52. panta 1. punktu, nav liedzis Tiesai secināt, ka šī regulējuma piemērošanas mērķiem šīs salas un Apvienotā Karaliste ir pielīdzināmas vienai dalībvalstij (spriedums, 2005. gada 8. novembris, *Jersey Produce Marketing Organisation*, C-293/02, EU:C:2005:664, 54. punkts).
- 41 Otrkārt, nav citu apstākļu, kas LESD 56. panta piemērošanas vajadzībām ļautu uzskatīt, ka attiecības starp Gibraltāru un Apvienoto Karalisti ir līdzīgas attiecībām, kas pastāv starp divām dalībvalstīm.
- 42 Pielīdzināt tirdzniecību starp Gibraltāru un Apvienoto Karalisti tirdzniecībai, kas pastāv starp dalībvalstīm, turpretim nozīmētu noliegt ar LESD 355. panta 3. punktu atzīto saikni starp šo teritoriju un šo dalībvalsti. Šajā ziņā nav strīda par to, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 37. punktā, ka Apvienotā Karaliste ir uzņēmusies no Līgumiem izrietošos pienākumus attiecībā pret

- citām dalībvalstīm saistībā ar Savienības tiesību piemērošanu un transponēšanu Gibraltāra teritorijā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 23. septembris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-30/01, EU:C:2003:489, 1. un 47. punkts, kā arī 2005. gada 21. jūlijs, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-349/03, EU:C:2005:488, 56. punkts).
- 43 No tā izriet, ka pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumu veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.
- 44 Šo interpretāciju nevar likt apšaubīt Gibraltāra valdības arguments, saskaņā ar kuru šādi tiktu apdraudēts LESD 26. punktā noteiktais mērķis nodrošināt iekšējā tirgus darbību, kā arī mērķis integrēt Gibraltāru šajā tirgū, uz ko, kā uzskata šī valdība, esot vērsti LESD 355. panta 3. punkts.
- 45 Šajā ziņā ir jānorāda, ka LESD 26. panta 2. punktā jau atbilstoši tā formulējumam ir norādīts, ka iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu noteikumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte, un LESD 56. pants ir šāds noteikums saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- 46 Kā ir izskaidrots šī sprieduma 32. un 33. punktā, LESD 56. panta piemērojamībai konkrētai situācijai tiek prasīts ar ārvalsti saistīts elements.
- 47 Visbeidzot, šī sprieduma 43. punktā norādītā interpretācija nepadara LESD 56. pantu par nepiemērojamu Gibraltāra teritorijai, kā to norāda Gibraltāra valdība. Šī tiesību norma minētajai teritorijai paliek pilnībā piemērojama ar tādiem pašiem nosacījumiem, ieskaitot nosacījumu attiecībā uz prasību par ārvalsts elementa esamību, kā tie, kas ir paredzēti ikvienai citai Savienības teritorijai, kurai tā ir piemērojama.
- 48 Šo interpretāciju neapšaubā arī apsvērumi attiecībā uz Gibraltāra statusu atbilstoši valsts konstitucionālajām tiesībām vai starptautiskajām tiesībām.
- 49 Pirmkārt, attiecībā uz Gibraltāra statusu atbilstoši valsts konstitucionālajām tiesībām Gibraltāra valdība, atsaucoties uz 1978. gada 10. oktobra spriedumu *Hansen & Balle* (148/77, EU:C:1978:173), norāda, ka šīs teritorijas statuss Savienības tiesībās esot jānosaka, it īpaši ievērojot tās statusu valsts tiesībās.
- 50 Šajā ziņā ir jānorāda, ka minētā sprieduma 10. punktā Tiesas veiktais konstatējums, saskaņā ar kuru Francijas aizjūru departamentu statuss vispirms tiek definēts, atsaucoties uz Francijas konstitūciju, kurā ir paredzēts, ka šie departamenti ir Francijas Republikas neatņemamā sastāvdaļa, ir jālasa tā kontekstā, jo tas ir saistīts ar EEK līguma 227. panta 1. punkta interpretāciju, atbilstoši kuram šis līgums ir piemērojams visai "Francijas Republikai" (šajā ziņā skat. spriedumu, 1978. gada 10. oktobris, *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 9. punkts). Tātad ar šo precizējumu Tiesa ir vēlējusies tikai atzīt, ka minētie departamenti ir daļa no minētās dalībvalsts un ka pēc minētā 227. panta 2. punktā paredzētā divu gadu termiņa beigām Savienības tiesības ir pilnībā piemērojamas šīm teritorijām, kuras ir šīs dalībvalsts neatņemamā sastāvdaļa (šajā ziņā skat. spriedumu, 1978. gada 10. oktobris, *Hansen & Balle*, 148/77, EU:C:1978:173, 10. punkts).
- 51 Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 31. punkta, Savienības tiesības Gibraltāram ir piemērojamas ne tāpēc, ka tas būtu Apvienotās Karalistes sastāvdaļa, bet saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu.
- 52 Otrkārt, saistībā ar Gibraltāra statusu starptautiskajās tiesībās nav strīda par to, ka Gibraltārs ir iekļauts teritoriju, kurām nav savas pārvaldes, sarakstā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 73. panta izpratnē.

- 53 Šajā ziņā Gibraltāra valdība uzskata, ka ar tādas interpretācijas kā tā, kas ir izmantota šī sprieduma 43. punktā, piemērošanu tiktu apdraudēts šīs teritorijas statuss starptautiskajās tiesībās un it īpaši netiktu ievērota Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 1972. gada 24. oktobra Rezolūcija 2625 (XXV), saskaņā ar kuru kolonijas teritorijai esot jābūt statusam, kas ir atsevišķs un nodalīts no valsts, kura to pārvalda, teritorijas statusa.
- 54 Taču minētajai LESD 355. panta 3. punkta, to lasot kopsakarā ar LESD 56. pantu, interpretācijai nav nekādas ietekmes uz Gibraltāra teritorijas statusu starptautiskajās tiesībās, jo ar to tiek vienīgi precizēts, ka, ciktāl Savienības tiesības šai teritorijai ir piemērojamas kā Eiropas teritorijai, par kuras ārlietām ir atbildīga kāda dalībvalsts, proti, Apvienotā Karaliste, pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir tāda situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti. Šo interpretāciju tādējādi nevar izprast tā, ka ar to tiktu apdraudēts Gibraltāra atsevišķs un nodalīts statuss.
- 55 Šajā kontekstā ir jāpiebilst, ka iesniedzējtiesa vienīgi norāda, ka pamatlietā aplūkojamais jaunais nodokļu režīms bez atšķirības ir piemērojams attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem un citu dalībvalstu pilsoņiem, nenorādot citus konkrētus apstākļus, kas ļauj noteikt saikni starp pamatlietas priekšmetu un LESD 56. pantu, un tas ir pretēji Tiesas Reglamenta 94. panta prasībām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 15. novembris, *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 55. punkts).
- 56 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 355. panta 3. punkts, to lasot kopsakarā ar LESD 56. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir tāda situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.

Par otro un trešo jautājumu

- 57 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

LESD 355. panta 3. punkts, to lasot kopsakarā ar LESD 56. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšana, ko Gibraltārā reģistrēti uzņēmumi veic par labu personām, kuras ir Apvienotās Karalistes rezidentes, no Savienības tiesību viedokļa ir tāda situācija, kurā visi tās elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti.

[Paraksti]